

Ναυτική αναδρομή

Ένας Κασιώτης αριστοκράτης που υπηρέτησε 16 χρόνια ως καπετάνιος στα καράβια της οικογένειας Παπαδάκη, ο cpt Γιώργος Κουτλάκης, μοιράζεται τις ναυτικές αναμνήσεις του με τον Ιωσήφ Παπαδόπουλο

Καπτά Γιώργος Κουτλάκης είναι σήμερα απόμαχος ναυτικός, αλλά όχι απόμαχος της θάλασσας. Το σπίτι του στην Κάσο, καράβι που ταξιδεύει στο πέλαγος. Ο ίδιος αρμενίζει με το μικρό ιστοπλοϊκό του στα νερά της μικρής αγαπημένης του πατρίδας, έχοντας, σαν τέλειος χαζοπαπούς, το μικρό εγγονό του στο τιμόνι. Αποδέχεται την πρότασή μου για μια συνέντευξη ζωής, ενώ στέκεται χαμογελαστός κάτω από τη μεγάλη ελληνική σημαία, που κυματίζει πάντοτε στο σπίτι του στην Κάσο, αγναντεύοντας το απέραντο γαλάζιο που τόσο αγάπησε και με τόση συνέπεια υπηρέτησε.

Καπτά Γιώργη, μ' αρέσει να βλέπω τη σημαία να κυματίζει πάντοτε στο μπαλκόνι του σπιτιού σου. Αποτελεί μήπως για σένα η έπαρση της γαλανόλευκης κάποιο φετίχ, κάποιο τάμα;

«Ούτε φετίχ είναι για μένα η σημαία, ούτε τάμα. Το σπίτι αυτό το είχαν επιτάξει οι Ιταλοί κατακτητές, και στεγάζονταν εδώ οι λιμενικές και τελωνειακές Αρχές τους. Κυμάτιζε, ως εκ τούτου, η δική τους σημαία στο μπαλκόνι. Έτσι, όταν έφυγαν, σήκωσα τη γαλανόλευκη

και ορκίστηκα να μην την κατεβάσω ξανά από αυτόν τον ιστό».

Θα σου ζητήσω, καπετάνιε, να ξετυλίξεις μόνο το κουβάρι της ζωής σου και θα αποφύγω τις πολλές ερωτήσεις. Πάμε λοιπόν θάλασσα;

«Πάμε! Θα αρχίσω να ξετυλίγω το κουβάρι, όπως λες, από την αρχή. Από την Κάσο. Τον καιρό που ξεκίνησα μαινόταν ο ανταρτοπόλεμος και δεν μας έδιναν άδεια αποδημίας. Επρόκειτο μάλιστα να παρουσιαστώ και στο στρατό, δύο χρόνια αργότερα, και έτσι το πράγμα ήταν ακόμη πιο δύσκολο. Κατέβαλα πολλές προσπάθειες να πάρω το περιβόητο χαρτί, αλλά εις μάτην. Έτσι αποφάσισα να το σκάσω λαθραία, μαζί με τους τουρίστες που είχαν έρθει στην Κάσο από την Αίγυπτο, με το ιταλικό καράβι ISABELLA. Βρέθηκα λοιπόν στην Αίγυπτο και έκανα το πρώτο μου μπάρκο σε ένα γκαζάδικο του Αντώνη Παπαδάκη, το ΡΟΥΚΟΥ. Καπετάνιος ήταν κάποιος Μητρόπουλος, από το Γαλαξίδι, ο οποίος μου έφερνε χίλιες δυο δυσκολίες, και μου έκανε τη ζωή δύσκολη. Υπέθετα ότι το έκανε εκμεταλλεύμενος και το γεγονός ότι ήμουνα σκαστός από την Ελλάδα! Με πήρε έτσι άμισθο μούτσο! Έμεινα χωρίς μισθό δύο μήνες. Έτυχε τότε να πηγαίνουμε Βόρεια Ευρώπη. Περνώντας το

Βισκαϊκό βρήκαμε γερή φουρτούνα. Οι ναύτες που ήταν στο καράβι, κάτι Σπανιόλοι, κάτι δεν ξέρω κι εγώ από πού, ήταν μάλλον στεριανοί, γιατί ζαλίστηκαν σχεδόν όλοι! Με φώναξε τότε στη γέφυρα ο Μητρόπουλος. Βλέπω δεν ζαλίζεσαι, μου είπε. Τιμόνι ξέρεις; Ξέρω, με το διάκι, του απάντησα. Έκανα έτσι, να μην πολυλογώ, δίωρη βάρδια στο τιμόνι, και μόλις περάσαμε το Βισκαϊκό, μου έκοψε μισθό δώδεκα λίρες! Οι ναύτες έπαιρναν τότε είκοσι πέντε! Αυτοί κοιμόντουσαν γιατί ζαλιζόντουσαν κι εγώ έκανα τιμόνι! Έκανα άλλα δύο ταξίδια και στους τέσσερις μήνες εξοικονόμησα είκοσι λίρες. Μόλις φτάσαμε στην Αμβέρσα, ζήτησα από τον καπετάνιο να με απολύσει και στη συνέχεια τηλεφώνησα σε κάποιον Μηνά Διακάκη, που ήταν στο Λονδίνο στο γραφείο του Κουλουκουνητή, ο οποίος μου είπε να πάω στο Λονδίνο για να μπαρκάρω στο MASTER HELIAS. Όταν έφτασα στο Λονδίνο και πήγα να δω τον Διακάκη, ήταν στο γραφείο ο μακαρίτης ο Πνευματικός. Άρχισε να με ρωτά το γενεαλογικό μου δέντρο και στο τέλος μου λέει. Ο Μιχάλης ο Κουτλάκης, που είχε την τρεχαντήρα, τι σου ήτανε; Παππούς μου, τού απάντησα. Καλός άνθρωπος, συμπλήρωσε ο Πνευματικός. Στη συνέχεια μου λέει: Τι ►

Παρελήφθη από τα Ναυπηγεία Kitendich (Ρότερνταμ) την 25η Φεβρουαρίου 1962 και ο cpt Γιώργος Κουτλάκης ναυτολογήθηκε ως υποπλοίαρχος την 3η Μαρτίου 1962. Ταξίδεψε μαζί του μέχρι την 8η Αυγούστου 1963